

Det er navnlig i Sønderjylland, det, som foreslaas i Ændringsforslag Nr. 52, vil komme til at gøre sig gældende, og der er saa meget mindre Grund til at stille Forslag om, at der maa holdes noget tilbage ved Embederne i Sønderjylland, som Lønningsmidlerne i Sønderjylland i Virkeligheden langt fra vil komme til at strække til. Der vil jo paa Grund af Markkursens Lavhed fremkomme et meget betydeligt Underskud dernede fra.

Mindretallet maa i høj Grad beklage det Attentat, man i § 43 gør paa den bestaaende Lov om Udstyknng af Præstegaardsjord. Der er saa meget mindre Grund til at røre ved denne Lov, som der jo alligevel søges indført en ganske særlig Ordning for Sønderjyllands Vedkommende. Mindretallet foreslaar derfor, at denne Paragraf udgaar. — Mindretallet har under Nr. 31 stillet Ændringsforslag til § 31, som klart udtrykker, hvad den højtærede Kirkeminister udtalte var Meningen, at naar Menighedsraadene er frit stillet med Hensyn til, hvem de vil betro Kirkebetjentstillingerne, og hvilke Honorarer de vil give dem, maa Folkeskolens Lærere ogsaa være fuldt ud frit stillet. Jeg vil haabe, at den højtærede Kirkeminister kan acceptere dette Ændringsforslag, da han jo er enig i dets Indhold. — Jeg maa maaske have Lov til at udtale min Glæde over et Ændringsforslag til § 20, som hele Udvalget har kunnet samles om, nemlig Forslaget om, at de Bygningskonsulenter og Præstegaardskonsulenter, der skal udnævnes, ikke skal udnævnes efter Indstilling af Stiftsøvrigheden. Det er et gammelt Stridsspørgsmaal, som her faar sin Løsning paa en for det radikale Mindretal meget tiltalende Maade, idet vi i sin Tid stillede et Forslag netop gaaende ud paa, at det skulde være Ministeren, der udnævnte de paagældende, og at Udnævnelsen ikke skulde ske paa Grundlag af Indstilling fra Stiftsøvrigheden. Den Gang blev dette Forslag stærkt bekæmpet og faldt for et Flertal. Det er derfor meget glædeligt, at hele Udvalget nu har kunnet samles om dette Forslag. Jeg mener, at naar det vedtages, vil det være muligt for den højtærede Minister at faa de Folk, som man netop skal have paa den Plads. De Bygningskonsulenter, der er Tale om her, skal ikke først og fremmest være akademiske Arkitekter, men jævne solide Haandværkere, som har Kendskab til det praktiske Arbejde, de her skal bruges til, og jeg tror nu, at det vil være lettere at faa dette Hensyn taget, naar det er Ministeren, der skal have det hele Ansvar for Udnævnelsen, end naar

det er Stiftsøvrigheden, der indstiller, idet denne maaske vil være tilbøjelig til at indstille først og fremmest akademiske Arkitekter.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou udtalte sin Misfornøjelse med og sin Forundring over, at jeg viste saa stort Hensyn til den nuværende Kirkeminister, at jeg, da han havde modsat sig at gøre Provstelønnen pensionsgivende, frafaldt at stille Ændringsforslag derom. Jeg har gjort det ud fra den samme Betragtning, som aabenbart har ledet det ærede Medlem til at tage Ændringsforslaget tilbage. Da jeg var ganske klar over, at det ikke vilde kunne opnaa Flertal, mente jeg ikke, man gavnede Provsterne ved at føre det frem og faa det forkastet. Jeg mener, der er stor Rimelighed i, at Provsterne faar denne Pension af deres Provsteløn, fordi man har frataget dem Muligheden for at faa det største Embede i Provstiet, som de før havde Adgang til, og for saaledes at faa den dermed følgende større Pension. Jeg ved ikke, om det skulde kunne lykkes gennem Forslagets videre Behandling at opnaa en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold. Det maa jo ligge i Kirkeministerens Haand.

Blang: Jeg skal paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne, hvor Salen er omtrent tom, og hvor de ærede Medlemmer, der er tilbage, sikkert er dødtrette, indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Naar jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag af tilsvarende Indhold — lidt anderledes var det i alt Fald blevet — som dem, der er stillet under Nr. 1, 2 og 3, og som nu er taget tilbage, er Grunden udelukkende, at jeg saa, at det var politisk uigennemførligt her paa Rigsdagen.

Hvad angaar Lønningsraadets Skrivelse, kan jeg gøre det ærede Medlem Hr. Johannes Lous Ord til mine. Jeg har ganske samme Opfattelse af denne Skrivelse som det ærede Medlem, men jeg ønsker her at tilføje, at jeg tror ikke heller, at Præsteforeningens Bestyrelses Optræden i denne Sag har været egnet til at gavne den Sag, hvorfor de har kæmpet.

Jeg skal saa forlade disse Punkter og kun lige berøre med et Par Ord Ændringsforslaget under Nr. 47 til § 63, som jeg med ublandet Glæde er Medforslagsstiller til, nemlig om, at Afgifterne for de i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919 afhændede Præstegaardsjorder indbetales i Præstelønningskassen, hvorimod jeg med meget blandede Følelser er Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 59 til § 69; jeg